

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Bc. V.V., zastoupeného JUDr. Františkem Grznárem, advokátem, se sídlem Horšovský Týn, Náměstí republiky 108,** proti **žalovanému: Plzeňské městské dopravní podniky, a.s. se sídlem Plzeň, Denisovo nábřeží 920/12, zastoupené Mgr. Martinem Zikmundem, advokátem, se sídlem v Plzni, Šafaříkovy sady 5,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí Plzeňských městských dopravních podniků, představenstva společnosti Plzeňské městské dopravní podniky ze dne 2. dubna 2014, č.j. 297/ÚGR/ŠNE/14,

t a k t o:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. dubna 2014, č.j. 297/ÚGR/ŠNE/14 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342,- Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Františka Grznára, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím představenstvo společnosti Plzeňské městské dopravní podniky a.s. rozhodlo o stížnosti žalobce proti postupu při vyřizování žádosti ze dne 11.3.2014 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též *zákon o informacích*) a stížnost odmítlo. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že představenstvo žalované společnosti přezkoumalo stížnost žalobce na

postup povinného subjektu při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informace. V této souvislosti bylo zjištěno, že žalobce zaslal e-mailovou formou 25. ledna 2014 na nezjištěnou mailovou adresu žádost o poskytnutí informace stran odměn členů dozorčí rady a představenstva žalovaného. Plzeňské městské dopravní podniky a.s. mají přitom zřízenou a řádně zveřejněnou adresu elektronické podatelny a žádost stěžovatele na tuto adresu elektronické podatelny doručena nebyla. Podle § 14 odst. 4 zákona o informacích se žádost, která nebyla doručena na adresu elektronické podatelny, nepovažuje za žádost ve smyslu zákona a vyřízení takové žádosti nepodléhá zákonu o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt k takové žádosti nemusí přihlížet, ani na ni jakkoliv reagovat. Jelikož se nejedná o žádost podle citovaného zákona, nepřísluší žalobci ani stížnost proti postupu při vyřizování této žádosti. Z tohoto důvodu představenstvo nemohlo o stížnosti rozhodnout jinak, než stížnost ignorovat nebo ji odmítnout.

II. Žaloba

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, ve které vycházel ze stavu věci, ze kterého vyplývá, že 25.1.2014 podal elektronicky žalovanému žádost o poskytnutí informace v režimu zákona č. 106/1999 Sb. na e-mailovou adresu pmdp@pmdp.cz, která je oficiální e-mailovou adresou pro podávání žádostí o informace. Žalovaný následně žalobci zaslal výzvu ze dne 4.2.2014 k doplnění žádosti o informace s tím, že žalobce nedodržel podmínky pro podanou žádost podle článku směrnice PMDP a.s. č. 3/2013 pod bodem 5.1. písm. c), neboť žádost žalobce neobsahuje veškeré náležitosti, a to elektronicky zaručený podpis. Z tohoto důvodu žalovaný vyzval žalobce, aby žádost doplnil o elektronicky uznávaný podpis s poučením, že v případě nevyhovění výzvě bude žádost odložena.

Žalobce přitom zastával názor, že žádost o informace nemusí být opatřena elektronicky uznávaným podpisem a že podaná žádost obsahovala všechny náležitosti. Žalobce proto považoval výzvu žalovaného za bezpředmětnou a protože lhůta pro poskytnutí informace v délce 15 dnů uplynula, podal dne 11.2.2014 žalovanému stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích. Žalovaný na podání stížnosti reagoval vydáním rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 28.2.2014, když žádost žalobce označil za neúplnou, neboť žádosti chybí zaručený elektronický podpis. Žalobce uvedl, že nadřízený orgán nepostupoval v souladu se zákonem, neboť nadřízený orgán může v případě podané stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. b) zák. o poskytování informací rozhodnout pouze způsobem, který vyplývá z citovaného zákona z § 16a odst. 6 písm. a), b) a c). Nadřízený orgán žalovaného proto vydal rozhodnutí, které zákon nepředpokládá, jeho rozhodnutí lze maximálně v materiálním slova smyslu považovat za rozhodnutí, kterým nadřízený orgán žalovaného postup povinného subjektu potvrdil.

Žalobce byl přesvědčen, že žádost o informaci nemusí být opatřena zaručeným elektronickým podpisem a proto vyčkal na rozhodnutí žalovaného o odložení žádosti podle § 14 odst. 5 písm. a) zákona o informacích. Pokud žalovaný měl za to, že žádost musí být opatřena zaručeným elektronickým podpisem a pokud nebyla ze strany žadatele doplněna, měl žalovaný žádost odložit, a to po uplynutí zákonné 30-ti denní lhůty. Ani po uplynutí této

zákonně lhůty však žalovaný nevydal rozhodnutí a proto podal žalobce žalovanému další stížnost proti nečinnosti v souhlasu s ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích.

Dne 7.4.2014 bylo žalobci doručeno rozhodnutí nadřízeného orgánu žalovaného ze dne 2.4.2014, kterým tento nadřízený orgán žalovaného rozhodl tak, že odmítl stížnost žalobce proti postupu při vyřizování žádosti o informace. Podle žalobce již výrok tohoto rozhodnutí je nesrozumitelný, neboť citovaný zákon takový postup neumožňuje. Vzhledem k odůvodnění rozhodnutí, lze toto rozhodnutí materiálně považovat za rozhodnutí o odložení žádosti vydané podle § 14 odst. 5 písm. a) zákona o informacích. Pokud ve věci navíc rozhodl nadřízený orgán žalovaného, došlo zde k nepřípustné atrakci podle § 16a odst. 6 písm. c) cit. zákona, neboť tento nadřízený orgán nevydal žádné usnesení o atrakci.

Žalobce má za to, že rozhodnutí představenstva žalovaného ze dne 2.4.2014 čj. 297/ÚGR/ŠNE/14 lze materiálně považovat za rozhodnutí o odložení žádosti o informaci. Toto rozhodnutí lze považovat za konečné a není proti němu přípustný žádný řádný opravný prostředek ve správním řízení. Proto žalobce proti tomuto nezákonnému rozhodnutí brojí podanou žalobou.

Žalobce na podkladě tohoto stavu věci v žalobě tvrdil, že žalovaný, ačkoliv žádost obsahovala všechny zákonné náležitosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím, tuto žádost řádně nevyřídil a žalobci de facto odmítl protiústavním a nezákonným postupem poskytnout požadované informace. Náležitosti písemné žádosti o informaci stanoví § 14 odst. 2 a ze žádosti tím musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena a že žadatel se domáhá poskytnutí informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Fyzická osoba uvádí v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa. Výčet náležitostí žádosti je uzavřený, neboť § 20 odst. 4 zák. o svobodném přístupu k informacím taxativně stanoví, která ustanovení správního řádu jsou použitelná při postupu podle citovaného zákona. Žalovaný v rozporu se zákonem o informacích dovodil, že podstatnou náležitostí žádosti o informace je také zaručený elektronický podpis žadatele a žádost žadatele o informaci odmítl akceptovat a navíc nevydal řádné rozhodnutí o odložení žádosti. Žalobce má za to, že podpis, a to ani zaručený elektronický podpis v případě, je-li žádost podávána elektronicky, není podstatnou náležitostí žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce proto tvrdil, že jeho žádost všechny zákonné náležitosti splňovala. V této souvislosti odkázal na právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v obdobné věci v rozsudku ze dne 31.5.2013, čj. 8 Ans 15/2012-34 nebo na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20.12.2012, čj. 8 A 52/2012-47, kdy byl rovněž vysloven právní názor, že žádost o informaci nemusí být opatřena zaručeným elektronickým podpisem.

Žalobce dále v žalobě tvrdil, že žalovaný nepřípustně uložil žalobci povinnost ve sféře veřejného práva pouze na základě své vlastní interní směrnice a nikoliv na základě zákona a v jeho mezích, jak předpokládá Listina základních práv a svobod. Řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo je stíženo závažnými vadami, neboť rozhodnutí nesplňuje základní náležitosti rozhodnutí, kdy ve výroku rozhodnutí není uvedeno, podle jakých konkrétních

zákonných ustanovení je výrok učiněn a neobsahuje žádné poučení o opravných prostředcích, rozhodnutí je formálně rozhodnutím o odmítnutí stížnosti žadatele, kdy institut odmítnutí stížnosti zákon o svobodném přístupu k informacím nezná, materiálně se však jedná o rozhodnutí o odložení žádosti podle § 14 odst. 5 písm. a) cit. zákona, dále rozhodnutí učinil nadřízený orgán žalovaného, aniž by vydal usnesení o atrakci věci. Žalovaný tvrdil, že žádost o informaci nebyla doručena do elektronické podatelny na jeho adresu pmdp@pmdp.cz, ačkoliv to, že byla žádost a další korespondenční adresa správně doručena na tuto elektronickou podatelnu žalovaného je dokazatelné správním spisem žalovaného a také předloženými důkazy ze strany žalobce a tak tvrzení žalovaného nemá oporu ve správním spise.

Žalobce tvrdil, že rozhodnutí žalovaného a předchozí řízení je stěženo závažnými vadami, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost a současně nezákonnost. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a navrhl, aby žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný zdůraznil, že nesouhlasí s tvrzením, která jsou uváděná v žalobě. Žalovaný neposkytl informaci z důvodu nepodepsání žádosti o informaci žalobcem elektronicky zaučeným elektronickým podpisem. Žalovaný přijímá a vyřizuje doručené dokumenty v rámci výkonu agendy spisové služby prováděné na základě zák. č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, neboť žalovaný je veřejnoprávním původcem uvedeným v § 3 odst. 1 písm. h) cit. zákona jako právnická osoba založena územním samosprávním celkem. K používání elektronické pošty jsou stanovena jednoznačná pravidla, jak vyplývá ze zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, dále z ust. § 11 a § 2 cit. zákona, dále ze zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě v rozsahu § 6a, dále z vyhlášky č. 259/2012 provádějící zákon č. 499/2004 Sb. v rozsahu § 6. Podpůrně žalovaný odkázal na občanský zákoník č. 89/2012 Sb. ve vazbě na jeho ust. § 561.

Žalovaný zdůraznil, že odmítání povinnosti postupovat při podání žádosti o informace podle § 37 odst. 4 správního řádu zák. č. 500/2004 Sb. je diskutabilní, neboť každý účastník správního řízení musí být nezaměnitelným způsobem identifikován. Rovněž žalovaný argumentoval stanoviskem mezinárodní organizace dohlížejí na dodržování zákonů uveřejněném na www.stránkách Transparency International ČR, obsahujících informaci, že žádost o poskytnutí informace může být podána ústně nebo písemně, tzn. také e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem.

Pokud žalovaný odkazoval na interní směrnici žalovaného, došlo ze strany žalovaného v rozhodnutí k formálnímu pochybení, neboť povinnosti uvedené v této směrnici nebyly primárně vytvořeny žalovaným v rámci jeho interní normotvorby, ale byly převzaté z platných zákonů, na které žalovaný ve vyjádření odkazoval.

Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že řízení bylo stíženo závažnými vadami z důvodu rozhodnutí žalovaného o odložení věci podle § 14 odst. 5 písm. a) zákona o

informacích a v souvislosti s tímto rozhodnutím, že jej učinil nadřízený orgán žalovaného, aniž by vydal usnesení o atrakci věci. Žalovaný zdůraznil, že se nejednalo z hlediska obsahového o rozhodnutí o odložení věci, ale jednalo se o rozhodnutí o vyřízení stížnosti žalobce vydané žalovaným na základě § 16a odst. 4 a 6 zák. o informacích. Proto není správné tvrzení žalobce, že žalovaný měl v této věci vydat usnesení o atrakci věci. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Při posuzování důvodnosti žalobních výtek vycházel krajský soud ze stavu věci, který byl nesporně zjištěn na podkladě podání žalobce a vyjádření strany žalované. Jako nehodnověrné vyhodnotil soud listiny předložené žalovaným, které byly označeny jako *správní spis*. V této souvislosti krajský soud vycházel ze zjištění, že dne 4. června 2014 byl žalovaný Krajským soudem v Plzni vyzván k předložení správních spisů se zdůrazněním, že je nezbytné předložit soudu úplné spisy správního orgánu I. i II. stupně v jejich originálech, včetně dokladů o doručení ve smyslu § 74 odst. 1 s.ř.s. Tuto výzvu a poučení žalovaný převzal dne 9.6.2014. Lhůta k předložení správních spisů byla stanovena 1 měsíc od doručení uvedené výzvy. Vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě nebyl správní spis žalovaným krajskému soudu předložen, byl žalovaný podáním z 19. srpna 2014 Krajským soudem v Plzni vyzván opakovaně, aby předložil originál svého správního spisu a správního spisu příslušného správního orgánu I. stupně, včetně dokladů o doručení ve lhůtě 2 týdnů od doručení této výzvy. Tato opakovaná výzva byla žalovanému doručena dne 21.8.2014. Dne 22. října 2014 byl Krajskému soudu v Plzni doručen soubor listin označený jako *spis žalovaného*. Tento soubor listin byl tvořen oboustrannými kopiemi písemných podání, která nebyla zjevně originálem listin tvořících kompletní správní spis zahrnující též předmětnou žádost žalobce o poskytnutí informace s dokladem o jejím doručení a stížnost žalobce o které rozhodovalo představenstvo Plzeňských městských dopravních podniků a.s. přezkoumávaným rozhodnutím.

I přes sníženou průkaznost listin označených žalovaným jako správní spis vycházel krajský soud ze skutečností, které jak výše uvedeno, vyhodnotil jako nesporné. Těmito skutečnostem náleží zjištění, že žalobce dne 25.1.2014 podal u Plzeňských městských dopravních podniků a.s. žádost o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tuto žádost podal v elektronické podobě na e-mailovou adresu: pmdp@pmdp.cz. Dne 4.2.2014 Plzeňské městské dopravní podniky a.s. vyzvaly žalobce k doplnění žádosti o poskytnutí informací, neboť žalobce nedodržel podmínky pro podání žádosti podle směrnice PMDP a.s. č. 3/2013 bod 5.1., písm. c) a jeho žádost neobsahuje veškeré náležitosti, a to konkrétně neobsahuje elektronicky zaručený podpis. Žalobce byl vyzván k doplnění žádosti s poučením, že v případě nevyhoví-li této výzvě do 3 dnů ode dne jejího doručení, žádost o poskytnutí informace bude odložena.

Dne 11.2.2014 žalobce podal u Plzeňských městských dopravních podniků a.s. jako u povinného subjektu stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V této stížnosti žalobce uváděl, že zákonná lhůta pro poskytnutí informací uplynula dne 10.2.2014 a proto žádal, aby povinný subjekt v souladu s § 16a odst. 5 zák. o informacích poskytl požadované informace nebo předložil stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, který usnesením věc převezme a požadovanou informaci žadateli poskytne.

Dne 28.2.2014 povinný subjekt zamítl stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) zák. o informacích. Důvodem pro zamítnutí stížnosti bylo tvrzení, že žádost o poskytnutí informací ze dne 25.1.2014 nebyla doručena do podatelny Plzeňských městských dopravních podniků a.s., jejichž adresa pro elektronická podání je řádně zveřejněná a tím nebyly dodrženy podmínky pro podání žádosti dle směrnice PMDP a.s. č. 3/2013 pod bodem 5.1 písm. c), neboť žádost neobsahovala elektronicky zaručený podpis.

Tvrzení žalobce, že dne 11.3.2014 podal u Plzeňských městských dopravních podniků a.s. druhou stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) zák. č. 106/1999 Sb. se v kontextu souboru listin předloženého žalovaným a označeným jako správní spis, nepodařilo ověřit.

Dne 2.4.2014 vydalo představenstvo Plzeňských městských dopravních podniků a.s. žalobou napadené rozhodnutí.

Na podkladě takto nesporně zjištěného stavu věci krajský soud shledal nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného pro nesrozumitelnost. Z obsahu výroku přezkoumávaného rozhodnutí představenstva společnosti Plzeňské městské dopravní podniky a.s. je pouze seznatelné, že předmětem rozhodování byla stížnost žalobce na postup při vyřizování žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím ze dne 11.3.2014. Přitom stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích ze dne 11.2.2014 byla již jednou předmětem rozhodování Plzeňských městských dopravních podniků a.s. jako subjektu povinného poskytovat informace. Tento povinný subjekt také dne 28.2.2014 tuto stížnost žalobce zamítl.

Výrok přezkoumávaného rozhodnutí neobsahuje ustanovení, podle kterého bylo ve věci žalovaným rozhodováno a tato vada neumožňuje posoudit, zda představenstvo společnosti Plzeňské městské dopravní podniky a.s. mělo postupovat při vyřizování stížnosti podle speciálních ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., či zda žalovaný rozhodoval ve věci, kdy při postupu podle zákona č. 106/1999 Sb. se použijí ustanovení správního řádu v rozsahu uvedeném v ust. § 20 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb. Z odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí vyplývá, že *žalovaný při projednání stížnosti posuzoval postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, kterou žalobce zaslal povinnému subjektu dne 25.1.2014 mailovou formou na nezjištěnou mailovou adresu, žádost tím nebyla řádně doručena na adresu elektronické podatelny. Žalovaný odkazem na § 14 odst. 4 zák. č.*

106/1999 Sb. dospěl k závěru, že tato žádost nedoručená na adresu elektronické podatelny se nepovažuje za žádost o poskytnutí informace ve smyslu citovaného zákona. Žalovaný dospěl k závěru, že pokud se nejedná o žádost podle zákona o informacích, nepřísluší ani žadateli podávat stížnost proti postupu při vyřízení této žádosti. Žalovaný nemohl o stížnosti rozhodnout jinak, než stížnost ignorovat nebo ji odmítnout. Z tohoto odůvodnění rozhodnutí žalovaného by vyplývalo, že předmětem stížnosti na postup při vyřizování žádosti o informace je stížnost žalobce, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d), § 14 odst. 7 zákona o informacích nebyla poskytnuta informace nebo nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. O takovéto stížnosti by rozhodoval nadřízený orgán povinného subjektu, tj. představenstvo společnosti Plzeňské městské dopravní podniky a.s. ve smyslu § 16a odst. 4 zákona o informacích. Tento nadřízený orgán za této situace by přezkoumával postup povinného subjektu a mohl by rozhodnout ve smyslu § 16a odst. 6 písm. a) tak, že postup povinného subjektu potvrdí nebo podle písm. b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší, než 15 dnů ode dne rozhodnutí nadřízeného orgánu žádost vyřídil nebo podle písm. c) usnesením věc měl převzít a informaci poskytnout sám nebo měl vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Žalovaný však přezkoumávaným rozhodnutím stížnost odmítl, čímž podtrhl nesrozumitelnost vydaného rozhodnutí, neboť tento způsob rozhodnutí projednávané stížnosti se vymyká ust. § 16a odst. 6 zák. o informacích.

Shledaná nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného spočívající v jeho nesrozumitelnosti nemohla být odstraněna ani na podkladě originálu správního spisu, který za výše uvedených okolností nebyl soudu předložen a nemohl být využit k případnému odstranění zjištěné nesrozumitelnosti.

Krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Ve smyslu § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že po zrušení napadeného rozhodnutí se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému.

V dalším řízení žalovaný opakovaně projedná stížnost žalobce na postup při vyřizování žádosti o informace v intencích ust. § 16a zák. o informacích. Pokud žalovaný bude posuzovat samotnou žádost žadatele o poskytnutí informace a její náležitosti, bude postupovat na podkladě ust. § 13, § 14 zákona o informacích a s náležitostmi žádosti o poskytnutí informace se vypořádá v duchu ustálené judikatury, která je zaměřena na výklad ust. § 13 zákona o informacích a odráží právní názor Nejvyššího správního soudu prezentovaný v jeho rozsudku ze dne 31. května 2013, čj. 8 Ans 15/2012-34 anebo uvede právní argumentaci na podporu přijatého vlastního závěru.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci, který dosáhl v řízení procesního úspěchu, přiznává náhradu nákladů řízení, které je povinný povinen zaplatit v celkové výši 15.342,- Kč. Náklady řízení jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč, dále odměnou za tři úkony služby právní pomoci zahrnující převzetí a přípravu zastoupení, sepis žaloby a sepis repliky k vyjádření žalovaného, při odměně 3.100,- Kč za jeden úkon, dále za tři režijní paušály, každý v částce 300,- Kč. Náklady řízení představované odměnou za právní službu ve výši 10.200,- Kč jsou navýšeny o částku 2.142,- Kč představující daň z přidané hodnoty v základní sazbě 21%. Ke splnění

povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému stanoveno platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. a určena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 29. května 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková